

VJERUJEM

*Jan Twardowski**

Vjerujem u Boga
iz ljubavi prema 15 milijuna gubavih
prema jakima kao konj što raznose škrinje od jutra do sutra
prema 30 milijuna umobolnih
prema tetkama čije su vlasti pobijeljеле od duge dobrote
prema onima što se tako uporno zagledavanju
 u nepravdu da ne bi vidjeli smisao
prema prešućenima - što spavaju s trubom
 arhanđela pod jastukom
prema djevojčici kojoj fali daska u glavi
prema onima koji izmišljaju kapljice za srce
prema onima koje je poubijao bijeli kršćanin
prema isповједniku što je znatiželjno načulio oba uha
prema očima šizofrenika
prema onima što se raduju zato što stalno dobivaju
 i stalno moraju vraćati
jer kad ne bih vjerovao
strmoglavlili bi se u ništavilo.

* Jan Twardowski, rođen je 1915. u Poljskoj gdje djeluje kao svećenik i pjesnik. Spada u najznačajne predstavnike suvremene poljske poezije. Najpoznatije su mu zbirke pjesama: *Nisam vas došao preobraćati* (1986.); *Vjero malena* (1989.); *Savjest se probudila* (1989.); *Ne boj se ljubiti* (1991.); *Ne brini* (1992.) i *Toliko još nade* (1993.). Nijedna autorova zbirka stihova nije do sada prevedena na hrvatski jezik. Ovdje donosimo četiri pjesme Jana Twardowskog u prijevodu Snježane Buczkowske. Gospoda Buczkowska završila je studij komparativne književnosti i polonistike na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Živi i radi u Splitu i bavi se prevodenjem. Zahvaljujemo prevoditeljici na dostavljenim pjesmama.

OBJAŠNJENJE

Jan Twardowski

nisam Vas došao preobraćati
uostalom izletjeli su mi iz glave mudre propovijedi
odavno se s mene oljuštila pozlata
kao junak usporena tempa
neću Vas piliti
pitajući što sudite o Mertonu
neću u diskusiji poskakivati kao puran
s crvenom kapljicom na nosu
neću se proljepšati kao patak u listopadu
neću diktirati suze koje sve priznaju
neću Vam ulijevati svetu teologiju žličicom u uho
jednostavno sjest ēu kraj Vas
i povjeriti Vam svoju tajnu
da ja, svećenik
vjerujem Gospodu kao dijete

O VRAPČIĆU

Jan Twardowski

ne znam pisati o crkvi
o šatorima molitve iznad miševa i oltara
o satu što nas rastače -
o sveču ošišanom kao trava
o prozorima koji ubacuju k nama
leptire kao male raznobjerne brodove
o mušicama što garave svijeću poput crnih uzdaha
o oku providnosti

već o nekom
skrivenom u sjeni
koji naglo od suza lagan
vruć kao mjesec
u kom zriju maline
odlazi prometnuvši se u nježno srce violine

i o tebi nestašni vrapčiću
što si milošću zbumjen -
pao na tjeme
u posvećenu vodu

MAMICA

Jan Twardowski

Sveti Josip skršio je ruke,
Nerviraju se na nebu sveti,
Sad više ne idu tri mudraci,
Već učenjaci, doktori, docenti.

Sve je sad sasvim drukčije
Ono staro otišlo, minulo,
Umjesto zlata nose dolare,
Umjesto kadila - kompjutor,
Umjesto mirte - video.

Ah, ta vremena - misli Isus -
čak je i zvijezda malo poludjela,
al' ništa barem srušiti se neće
dok Mamica nad svim bude bdjela.